

Ingeborgs droom...

Heel veel wilde planten zijn verbonden met oude sages, legendes en sprookjes. Door hun geneeskracht, hun verschijning, omdat ze giftig zijn of vanwege hun naam.

Het leuke is dat, als je eenmaal het verhaal kent dat een plantje je te vertellen heeft, je hem of haar niet makkelijk meer vergeet.

Het is net of je elkaar dan beter kent en vanaf dan vriendschap hebt gesloten.

Mijn droom is dat iedereen zich weer verbindt met alle planten en bomen om ons heen.

Daarom laat ik elke maand een ander plantje aan het woord.....

Mei en Madeliefje

Groene velden kleuren in mei wit van de madeliefjes. Deze lieve kleine witte bloemetjes zijn eigenlijk veel stoerder dan je zou denken. Ze kunnen namelijk tot wel 20°C vorst verdragen in de winter en in de zomer kan je over ze heen rennen of ze wegmaaien met een grasmaaier en nog staan ze al snel weer vrolijk te stralen.

En stralend zijn ze, net als de zon, waar ze zo mee verbonden zijn. Als de zon schijnt gaan ze open en als het regent blijven ze dicht.

Als ze dicht zijn, kan je de onderkant van de witte bloemblaadjes zien en zal het je opvallen dat ze rozerode puntjes hebben. Hoe dat zo is gekomen zal ik je vertellen...

Op de weg van niks naar nergens stond eens een klein houten huisje. In het huisje woonde een vrouw, een man en hun zoontje.

De vrouw was de dochter van een tovenaar, maar zichzelf had die gave niet geërfd. Ze was een eenvoudige vrouw, die werkte in haar moestuintje en de wol spon om sokken van te breien.

Als het regende en ze binnen bleven, knutselde ze samen met haar zoontje de mooiste dingen. Zo waren ze op een dag bloemetjes aan het maken.

Het hartje was geel en de witte bloemblaadjes werden zorgvuldig door moeder uitgesneden. Plotseling sneed moeder in haar vinger (niet zo heel erg, hoor) en een druppeltje bloed viel op de witte bloemblaadjes.

Zuchtend gooide ze het bloemetje weg en begon opnieuw.

Haar zoontje daarentegen, pakte, toen alles klaar was, het bloemetje op en bewaarde het in een kistje onder zijn bed. Daar bleef het vele jaren staan.

Toen de jongen opgroeide ontdekte hij dat hij de gave van zijn opa had, hij was zeer getalenteerd en werd een hele bekwame tovenaar. Op een dag, zijn moeder was al jaren geleden overleden, vond hij het doosje met het bloemetje.

Om zijn moeder te eren en omdat zij natuurlijk Ma-de-Liefste was, liep hij met het kistje de tuin in, pakte het bloemetje en gooide het de lucht in.

Terwijl het madeliefje door de lucht vloog, blies de knappe tovenaar er het leven in voordat ze de grond raakte.

Sindsdien groeien er overal madeliefjes... en soms met rode topjes aan de witte bloemblaadjes.

Gebruik

Het blad en het bloemetje kunnen in een voorjaarssalade, maar ook door een kruidenkaas of kwark.

Van de bloemetjes kan je thee zetten of je droogt ze zodat je ook 's winters kan genieten van een kopje "zonneshijn".

De bloemknopjes kan je inmaken als kappertjes en als je erg veel tijd over hebt kan je de zaadjes verzamelen en ontkiemen, binnen op de vensterbank. Zo krijg je in de winter ook je vitamientjes binnen...

Ingeborg Nienhuis (www.heelnatuurlijk.nu)